

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno	
Došlo: 20-08-2007	
15294/2007/307	
Číslo: 011365/2007	Vyřizuje:
Přílohy:	500 Dr. Nenud

62 Ca 25/2007 - 154

USNESENÍ

Mgr. Gachwa

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Tesáka, Ph.D. a soudců JUDr. Davida Rause, Ph.D. a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobce **ALSTOM (Société Anonyme)**, se sídlem 3 Avenue Malraux, Le Sextant, F-92309, Levallois – Perret Ceres, Francouzská republika, zastoupeného Mgr. Vladimírou Hájkovou, advokátkou, se sídlem Na Příkopě 22, 110 00 Praha 1, proti žalovanému **předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, třída Kpt. Jaroše 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. R 059-070, 075-078/2007/01-08115/2007/310 ze dne 26.4.2007, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě směřující proti rozhodnutí žalovaného č.j. R 059-070, 075-078/2007/01-08115/2007/310 ze dne 26.4.2007, se **zamítá**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného. Žalobce současně s podáním žaloby navrhl, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek. Tento svůj návrh odůvodnil tvrzenou nezákonností napadeného rozhodnutí, kdy k takovému závěru dle žalobce existují „silné důvody“, a výši uložené pokuty. Po zaplacení pokuty by byl žalobce dle jeho tvrzení omezen v podnikání, jelikož by nemohl k tomuto účelu použít podstatnou finanční částku přesahující 85 milionů Kč.

Odkladný účinek žaloby a podmínky jeho přiznání jsou upraveny v § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dle jen „s.ř.s.“). Podle odstavce 1 tohoto ustanovení podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak; pro tento případ přitom jinak stanoveno není. Podle odstavce 2 téhož ustanovení soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Přiznáním odkladného účinku se pak pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí, jak je podáváno z odstavce 3 téhož ustanovení.

Přiznání odkladného účinku je tedy vázáno na kumulativní splnění tří podmínek: první z podmínek by byla splněna tehdy, pokud by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, druhá z nich by byla splněna tehdy, pokud by se přiznání odkladného účinku nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a třetí podmínka je vázána na neexistenci rozporu s veřejným zájmem.

Soud se tedy nejprve zabýval první ze shora uvedených podmínek, tj. otázkou nenahraditelnosti vzniklé újmy. Soud považuje za přiměřené interpretovat nenahraditelnost újmy coby budoucí absolutní neobnovitelnost výchozího stavu a zároveň absolutní nemožnost opatření plně kompatibilního substitutu. Taková absolutní nenahraditelnost by přitom musela být zřetelná. Samotné posouzení důvodnosti žaloby je třeba ponechat až pro projednávání věci *in merito*, v této fázi řízení nemůže mít tvrzená nezákonnost rozhodnutí pro účely rozhodování o odkladném účinku jakýkoli význam, a tedy nelze přisvědčit tomu, že by již nyní měly být *prima facie* zřejmé „silné důvody“ k závěru, jenž by byl pro žalobce příznivým. Tato otázka bude předmětem posouzení při rozhodování soudu ve věci samé. Výše pokuty sama o sobě taktéž podmínku nenahraditelnosti újmy nesplňuje. Pokud jde o aktuální finanční situaci žalobce, která by tu mohla být soudem zohledněna, tou argumentováno není a žalobce soudu v tomto směru nepředložil žádný podklad.

Soud ke svému závěru dospívá s vědomím základního smyslu institutu odkladného účinku; tím není oddálení účinku deklarace protiprávního jednání na pozdější dobu, ani tento institut neslouží ke zpochybnění samotné důvodnosti takové deklarace před rozhodnutím soudu ve věci samé. Odkladný účinek a podmínky, za nichž má být přiznán, je tu třeba chápat jako mimořádný nástroj zabránění stavu, kdy by v důsledku výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu byla zásadním a nevratným způsobem negativně ovlivněna možnost faktického výkonu hospodářské činnosti konkrétního subjektu nebo ohrožena samotná jeho existence, a to ve fázi před uskutečněním soudního přezkumu. Poskytnutí odkladného účinku se tedy vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud jeho přiznáním ještě před rozhodnutím ve věci prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Na takové rozhodnutí je však třeba zásadně hledět jako na zákonné a věcně i procesně správné, dokud není předepsaným způsobem zrušeno. Přiznání odkladného účinku je proto odůvodnitelné toliko v ojedinělých případech splňujících zejména náročné kritérium existence nenahraditelné újmy. Její existence prokázána nebyla.

Ze shora uvedeného tedy soud uzavírá, že není splněna podmínka nenahraditelnosti újmy podávaná z § 73 odst. 2 s.ř.s. Musí-li být přitom pro přiznání odkladného účinku všechny podmínky uvedené v § 73 odst. 2 s.ř.s. splněny kumulativně, není za tohoto stavu důvodu se ke zbylým dvěma podmínkám vyjadřovat a soudu nezbyvá, než návrh na jeho přiznání zamítnout.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s.ř.s. a contrario).

V Brně dne 13.8.2007

JUDr. Jaroslav Tesák, Ph.D., v.r.
předseda senátu

